

Udvalgs Flertal og mig imellem, ikke hidrører fra det, jeg har foreslaaet, men fra det, de have foreslaaet. Jeg er nemlig ikke i det heldige Tilfælde at kunne gøre fuldt ud Gengæld og slutte mig til alt, hvad der fra den Side er fremkommet.

Inden jeg i det enkelte kommer ind derpaa ved min Gennemgang af de stillede Ændringsforslag, vil jeg gerne derom gøre den almindelige Bemærkning, at den Indvending, jeg altsaa har mod en Del af, hvad Udvalget og dets Flertal have foreslaaet, er væsentlig af finansiel Natur. Det er de ny Baner, der fra den Side ere foreslaaede, dels Statsbaner, dels private Baner, endvidere det forøgede Tilskud til nogle af de private Baner, og endelig et større aarligt Forbrug af Statsmidlerne, hvorimod jeg maa udtale min, og jeg kan tilføje Finansministerens, afgørende Betænkning. Det er jo nemlig ikke Smaating, det i saa Henseende drejer sig om. De ny Baner, som det ærede Udvalg eller dets Flertal har bragt i Forslag, have en Længde, som det allerede er omtalt af den ærede Ordfører, af — ikke 463 Kilometer; det er kun Enderesultatet, der udkommer —, men af 475 Kilometer, altsaa godt og vel tresindstyve danske Mil. Naar 463 Kilometer er det rigtige Enderesultat, er det, fordi der paa et Par Punkter er fremkommet Forkortelser. Ved at føre den midtjydske Længdebane over Filskov i Stedet for over Sønder Omme fremkommer saaledes en Forkortelse af 4 Kilometer. Ved at føre den private Tilslutningsbane til Give—Herning-Banen fra Tørring til Thyregod i Stedet for til Brande eller Ejstrup fremkommer en Afkortning af 8 Kilometer. Naar man drager disse 12 Kilometer fra de 475, fremkommer det Tal, som den ærede Ordfører angav, nemlig 463 Kilometer. Det er altsaa den Forøgelse af Banenettet, som er bragt i Forslag fra det ærede Udvalgs Flertals Side, og at dette ikke kan gaa af, uden at det koster noget, siger sig selv. Til Oplysning derom skal jeg meddele, at efter en foreløbig Udregning fra Generaldirektionens Side — Tiden har været knap, siden Betænkningen fremkom, saa man har maattet nøjes med den Opgørelse, der i den Tid kunde foretages — ville de foreslaaede ny Statsbaner medføre en Udgift af 4,347,500 Kr., det Statstilskud, som af Udvalget eller dets Flertal foreslaas til ny Privatbaner, altsaa i Regelen Halvdelen, 3,230,000 Kr., og dertil kommer saa det fra samme Side foreslaaede forøgede Statstilskud til private Baner, som vil andrage 2,295,000 Kr.

Derved kommer man til en samlet Merudgift for Statskassen af 9,872,500 Kr. eller paa det nærmeste 10 Mill. Og saa maa de Herrer erindre, at heri er endda fradraget de 2 Millioner, som bespares, i alt Fald formelt, — jeg tænker paa Henvisningen til Finansloven — ved, at Forslaget om Aarhus—Kalundborg-Routen er udtaget af nærværende Lov. Hvis man ikke regner det med som en reel Besparelse — hvad man jo ikke godt kan —, bliver det i Virkeligheden en forøget Udgift af 12 Mill. for Staten, som det ærede Udvalgs eller dets Flertals Forslag ville medføre. Dertil kommer endvidere, at de 3½ Mill. Kr., der fra Regeringens Side vare foreslaaede anvendt aarlig, forhøjes med 1 Mill. til 4½ Mill. Kr. Fra Regeringens Side møder dette afgjort Betænkning. Saa stor en Mundfuld tør man ikke gaa med til. Vi mente, at vi ved det Forslag, vi havde forelagt, vare gaaede saa vidt, som Statskassen vel kunde taale. Imidlertid vil Regeringen dog overfor den Styrke, hvormed Ønsket om at gaa videre her er fremsat, ikke absolut fastholde denne Grænse. Hvor langt det da vil kunne lykkes at bringe den højtærede Finansminister — thi det er jo særlig under ham, dette hører — til at gaa, skal jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om, og selv om jeg vidste det, vilde jeg ikke finde det rigtigt fra Regeringens Side nu paa Forhaand at fremsætte Udtalelser derom, endsige bestemme, paa hvilke af de foreliggende Forslag denne Forøgelse da skulde falde. Jeg tror, det er rettest, at vi paa Grundlag af det, jeg her har udtalt om vor Villighed til at gaa noget videre, mellem 2den og 3die Behandling optage en ny Forhandling med det ærede Udvalg om de Spørgsmaal: Dels hvor langt man skal gaa, dels paa hvilke Punkter det forøgede Tilskud da skal falde. I Henhold hertil vil jeg altsaa henstille til det ærede Udvalg at tage tilbage de Forslag, som medføre den store Merudgift, jeg her har talt om. Det er dels de Ændringsforslag, der vedrøre de ny Statsbaner under Nr. 7—10 og 13 og de dermed i Forbindelse staaende Forslag under Nr. 12, 18 og 23 — nogle af Forslagene komme nemlig igen flere Gange — samt endvidere Forslagene under Nr. 56—59 og 62, der indeholde de forøgede Tilskud til Privatbanerne. Jeg har ikke her medtaget de Ændringsforslag, der indeholde selve de ny Privatbaner, thi hvis man tænkte sig, de vedtoges uden Tilskud fra Statens Side, skulde jeg, naar jeg bortser fra Muligheden af Konkurrence med Statsbanerne, som jeg